

Obsah

Předmluva k prvnímu vydání (1790)	11
Úvod	15
I. O dělení filosofie	15
II. O oblasti filosofie vůbec	17
III. O kritice soudnosti jako prostředku spojujícím obě části filosofie v jeden celek	20
IV. O soudnosti jakožto a priori zákonodárné schopnosti	23
V. Princip formální účelnosti přírody je transcendentální princip soudnosti	25
VI. O spojení pocitu libosti s pojmem účelnosti přírody	30
VII. O estetické představě účelnosti přírody	32
VIII. O logické představě účelnosti přírody	35
IX. O spojení zákonodárství rozvažování a rozumu prostřednictvím soudnosti	37
Rozdělení celého díla	41

PRVNÍ DÍL KRITIKY SOUDNOSTI KRITIKA ESTETICKÉ SOUDNOSTI

PRVNÍ ČÁST Analytika estetické soudnosti

První kniha Analytika krásna

První moment soudu vkusu co do jeho kvality	45
§ 1. Soud vkusu je estetický	45
§ 2. Zalíbení, které určuje soud vkusu, je bez veškerého zájmu	46
§ 3. Zalíbení v příjemném je spojeno se zájmem	47
§ 4. Zalíbení v dobrém je spojeno se zájmem	49
§ 5. Srovnání tří specificky odlišných druhů zalíbení	51
Druhý moment soudu vkusu, totiž co do jeho kvantity	52
§ 6. Krásné je to, co je představováno bez pojmů jako objekt všeobecného zalíbení	52

§ 7. Srovnání krásna s příjemným a dobrým z hlediska výše uvedeného znaku	53
§ 8. Všeobecnost zalíbení je v soudu vkusu představována jen jako subjektivní	54
§ 9. Zkoumání otázky, zda v soudu vkusu předchází pocit libosti posouzení předmětu, nebo obráceně	57
Třetí moment soudů vkusu co do relace účelů, která je v nich vzata v úvahu	
§ 10. O účelnosti vůbec	60
§ 11. Základem soudu vkusu není nic jiného než forma účelnosti předmětu (nebo způsobu jeho představy).	61
§ 12. Soud vkusu spočívá na důvodech a priori	62
§ 13. Čistý soud vkusu je nezávislý na půvabu a dojetí	63
§ 14. Objasnění pomocí příkladů	64
§ 15. Soud vkusu je zcela nezávislý na pojmu dokonalosti.	66
§ 16. Soud vkusu, kterým je předmět prohlášen za krásný pod podmínkou určitého pojmu, není čistý	68
§ 17. O ideálu krásy.	71
Čtvrtý moment soudu vkusu co do modalita zalíbení v předmětu	
§ 18. Co je to modalita soudu vkusu	75
§ 19. Subjektivní nutnost, kterou připisujeme soudu vkusu, je podmíněná	76
§ 20. Podmínkou nutnosti nárokované soudem vkusu je idea obecného smyslu	76
§ 21. Zda je odůvodněné předpokládat obecný smysl	77
§ 22. Nutnost všeobecného souhlasu, která je myšlena v soudu vkusu, je subjektivní nutnost, jež je za předpokladu obecného smyslu představována jako objektivní	78
Obecná poznámka k první části analytiky	79

Druhá kniha

Analytika vznešena

§ 23. Přejít od schopnosti posuzovat krásno ke schopnosti posuzovat vznešeno.	83
§ 24. O dělení zkoumání pocitu vznešenosti	85
A. O matematické vznešenosti	86
§ 25. Objasnění názvu vznešenost	86
§ 26. O odhadování velikosti věcí přírody, které je potřebné pro ideu vznešenosti	89

§ 27. O kvalitě zalíbení při posuzování vznešenosti	95
B. O dynamické vznešenosti přírody	98
§ 28. O přírodě jako moci	98
§ 29. O modalitě soudu o vznešenosti přírody	102
Obecná poznámka k expozici estetických reflektujících soudů	104
Dedukce čistých estetických soudů	116
§ 30. Dedukce estetických soudů o předmětech přírody nesmí být zaměřena na to, co v přírodě nazýváme vznešeným, nýbrž jen na krásno	116
§ 31. O metodě dedukce soudů vkusu	117
§ 32. První zvláštnost soudu vkusu	118
§ 33. Druhá zvláštnost soudu vkusu	120
§ 34. Objektivní princip vkusu není možný	122
§ 35. Princip vkusu je subjektivní princip soudnosti vůbec	123
§ 36. O úloze dedukce soudů vkusu	124
§ 37. Co se vlastně v soudu vkusu o předmětu a priori tvrdí?	125
§ 38. Dedukce soudů vkusu	126
§ 39. O sdělitelnosti počítku	127
§ 40. O vkusu jako jistém druhu sensus communis	129
§ 41. O empirickém zájmu o krásno	132
§ 42. O intelektuálním zájmu o krásno	134
§ 43. O umění vůbec	138
§ 44. O krásném umění	140
§ 45. Krásné umění je umění, pokud se zároveň zdá být přírodou	141
§ 46. Krásné umění je umění génia	142
§ 47. Objasnění a potvrzení výše uvedeného vysvětlení génia	143
§ 48. O poměru génia ke vkusu	146
§ 49. O schopnostech mysli, které tvoří génia	148
§ 50. O spojení vkusu s géniem v produktech krásného umění	153
§ 51. O dělení krásných umění	154
§ 52. O spojení krásných umění v jednom a též produktu	160
§ 53. Vzájemné srovnání estetické hodnoty krásných umění	160
§ 54. Poznámka	164

DRUHÁ ČÁST

Dialektika estetické soudnosti

§ 55.	170
§ 56. Představení antinomie vkusu	170
§ 57. Rozřešení antinomie vkusu	171

§ 58. O idealismu účelnosti přírody a umění jakožto jediném principu estetické soudnosti	178
§ 59. O kráse jakožto symbolu mravnosti	183
§ 60. Dodatek. O metodologii vkusu	186

DRUHÝ DÍL KRITIKY SOUDNOSTI KRITIKA TELEOLOGICKÉ SOUDNOSTI

§ 61. O objektivní účelnosti přírody	191
--	-----

První oddíl

Analytika teleologické soudnosti

§ 62. O objektivní účelnosti, která je pouze formální, na rozdíl od materiální	193
§ 63. O relativní účelnosti přírody na rozdíl od vnitřní	197
§ 64. O zvláštním charakteru věcí jako přírodních účelů	200
§ 65. Věci jako přírodní účely jsou organizované bytosti	202
§ 66. O principu posuzování vnitřní účelnosti v organizovaných bytostech	206
§ 67. O principu teleologického posuzování přírody vůbec jakožto systému účelů	207
§ 68. O principu teleologie jako vnitřním principu přírodovědy	211

Druhý oddíl

Dialektika teleologické soudnosti

§ 69. Co je to antinomie soudnosti?	214
§ 70. Představení této antinomie	215
§ 71. Příprava k řešení výše uvedené antinomie	217
§ 72. O různých systémech účelnosti přírody.	218
§ 73. Žádný z uvedených systémů nespĺňuje to, co slibuje.	221
§ 74. Příčinou nemožnosti vykládat pojem techniky přírody dogmaticky je nevysvětlitelnost přírodního účelu	223
§ 75. Pojem objektivní účelnosti přírody je kritický princip rozumu pro reflektující soudnost	225
§ 76. Poznámka	228
§ 77. O zvláštnosti lidského rozvažování, díky které se pro nás stává možným pojem přírodního účelu.	232
§ 78. O sjednocení principu obecného mechanismu matérie s teleologickým principem v technice přírody	237

Dodatek

Metodologie teleologické soudnosti

§ 79. Zda musí být teleologie pojednávána jako náležející k nauce o přírodě	243
§ 80. O nutném podřazení principu mechanismu pod teleologický princip při vysvětlení nějaké věci jako přírodního účelu	244
§ 81. O přidružení mechanismu k teleologickému principu ve vysvětlení přírodního účelu jakožto přírodního produktu	248
§ 82. O teleologickém systému ve vnějších vztazích organizovaných bytostí	251
§ 83. O posledním účelu přírody jako teleologického systému. . . .	255
§ 84. O konečném účelu existence světa, tj. stvoření samého	260
§ 85. O fyzikotheologii	262
§ 86. O etikotheologii	267
§ 87. O morálním důkazu boží existence	272
§ 88. Omezení platnosti morálního důkazu	278
§ 89. O užitku morálního argumentu	284
§ 90. O druhu domnění v teleologickém důkazu existence boha. . .	286
§ 91. O druhu domnění prostřednictvím praktické víry	292
Obecná poznámka k teleologii	299
<i>Seznam literatury</i>	311
<i>Jmenný rejstřík</i>	332
<i>Věcný rejstřík</i>	333
<i>Ediční poznámka</i>	343